

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 67 PŽ-3420/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Srđana Šimca, predsjednika vijeća, Davora Pustijanca, suca izvjestitelja i Nikoline Mišković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja LUČKA UPRAVA SPLIT, OIB 06992092556, Split, Gat sv. Duje 1, kojeg zastupa punomoćnik Vinko Samardžić, odvjetnik iz Splita, Ljudevita Posavskog 12a, protiv tuženika OBALNA PLOVIDBA d.o.o., OIB 19674913073, Split, Mažuranićevo šetalište 14, kojeg zastupa punomoćnik Vjekoslav Mladineo, odvjetnik iz Splita, Ljudevita Posavskog 17, radi isplate iznosa od 579.595,66 kn, odlučujući o tužiteljevoj i tuženikovojoj žalbi protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-240/2021-22 od 21. lipnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 30. kolovoza 2023.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva i tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-240/2021-22 od 21. lipnja 2022.

r i j e š i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-240/2021-22 od 21. lipnja 2022. u točki III. izreke u dijelu u kojem je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 5.323,00 kn / 706,48 EUR.

II. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-240/2021-22 od 21. lipnja 2022. u točki II. izreke u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 32.500,00 kn / 4.313,49 EUR.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-240/2021-22 od 21. lipnja 2022. održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Mirjane Popovac iz Splita, poslovni broj

Ovr-9920/2020 od 28. prosinca 2020. u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 388.092,01 kn sa zateznim kamatama na pojedine iznose i razdoblja kako je specificirano u točki I. izreke te presude po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, kao i u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju zatezne kamate koje na iznos od:

- 900,00 kn teku od 25. listopada 2020. do 24. siječnja 2021.
- 900,00 kn teku od 25. listopada 2020. do 24. siječnja 2021.
- 263,25 kn teku od 30. studenog 2020. do 24. siječnja 2021.
- 263,25 kn teku od 30. studenog 2020. do 24. siječnja 2021.
- 263,25 kn teku od 30. studenog 2020. do 24. siječnja 2021.
- 243,25 kn teku od 30. studenog 2020. do 24. siječnja 2021.

te u dijelu kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 4.125,00 kn sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 28. prosinca 2020. do isplate (točka I. izreke) i ukinut je platni nalog sadržan u navedenom rješenju o ovrsi u dijelu kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 9.536,40 kn s pripadajućim zateznim kamatama i tužbeni zahtjev je u tom dijelu odbijen (točka II. izreke).

2. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-240/2021-22 od 21. lipnja 2022. utvrđeno je da je tužitelj povukao tužbu za iznos od 184.800,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama i za troškove ovršnog postupka u iznosu od 342,81 kn sa zateznim kamatama (točka I. izreke), naloženo je tuženiku da naknadi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 32.500,00 kn, dok je odbijen tužiteljev zahtjev da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 11.250,00 kn (točka II. izreke) i naloženo je tužitelju da naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 5.323,00 kn, dok je odbijen zahtjev tuženika da mu tužitelj naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.128,42 kn (točka III. izreke).

3. U obrazloženju navedene presude prvostupanjski sud je utvrdio da je tuženik vlasnik brodova Natalia i Ivona u odnosu na koje je tužitelj obračunao lučku pristojbu koju potražuje u ovom predmetu. Utvrđeno je i da je tuženik obveznik plaćanja lučke pristojbe u razdoblju obuhvaćenom tužbom.

3.1. Tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 6.703,65 kn sa zateznim kamatama od 1. prosinca 2018. do isplate prvostupanjski sud je odbio uz obrazloženje da nema dokaza o nastanku obveze plaćanja lučke pristojbe za taj iznos, niti je moguće zaključiti na koje razdoblje se odnosi. Povrh toga, prvostupanjski sud je ocijenio kako nije osnovan niti zahtjev za isplatu iznosa od 2.832,75 kn jer je tuženik dostavio dokaz o plaćanju tog iznosa, ali s obzirom na to da je tuženik platio sa zakašnjenjem, dosudio je tužitelju zatezne kamate u razdoblju od dospijeća tražbine do plaćanja 25. siječnja 2021.

3.2. Osim toga, prvostupanjski sud je utvrdio da je osnova za obračun brodske ležarine metar dužni broda i da se brodska ležarina plaća u iznosu od 15,00 kn po metru dužnom broda, kao i da je određena tarifa brodske ležarine za tankere za

prijevoz opasnih tvari i posebnih tereta i trajekte po povlaštenoj cijeni od 7,50 kn po dužnom metru broda za svaki dan boravka u luci.

3.3. Međutim, prvostupanjski sud je utvrdio i da je postavljen uvjet za obračun te povlaštene cijene i to ukoliko su sva dugovanja i tekuća plaćanja prema tužitelju podmirena na vrijeme te da brodar posjeduje ugovor s ovlaštenikom koncesije na osnovi kojeg vrši prijevoz goriva na otoke. Kako je tuženik izjavio da tužitelj od njega u postupcima prisilne naplate naplaćuje tražbine lučke pristojbe, odnosno da je dužnik tužitelja, prvostupanjski sud je ocijenio da tuženik ne ispunjava uvjet za primjenu povlaštene cijene i prihvatio je tužbeni zahtjev.

4. Protiv ove presude u točki II. njene izreke i rješenja u točki III. njegove izreke u dijelu kojim je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku parnične troškove žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud preinači prvostupanjsku presudu i rješenje u pobijanom dijelu i prihvati tužbeni zahtjev, a podredno da ih ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

5. Tužitelj u žalbi u bitnome navodi da tuženik ne ispunjava uvjete za umanjeње utužene lučke pristojbe i tužitelj je postupio zakonito, a ne diskriminirajuće te da je umanjio tarifu tada bi postupao nezakonito. Ističe i da je prvostupanjska odluka nerazumljiva, kontradiktorna i ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama.

6. Protiv navedene presude i rješenja u dijelu u kojem je tužitelj uspio s tužbenim zahtjevom (točka I. izreke presude i dio točke II. izreke rješenja kojim je prihvaćen zahtjev za naknadu parničnog troška) žalbu je podnio tuženik zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud prihvati žalbu i preinači pobijanu presudu i rješenje na način da u cijelosti odbije tužbeni zahtjev, a podredno da ih ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Potražuje i naknadu troška sastava žalbe u iznosu od 16.274,34 kn.

7. Tuženik u žalbi u bitnome navodi kako u odnosu na tuženikov prigovor diskriminacije u obrazloženju prvostupanjske odluke nisu dani nikakvi razlozi, kao ni zašto prigovor diskriminacije nije osnovan. Također, tuženik ističe kako prvostupanjski sud nije dao razloge o tome jesu li Tarifni uvjeti za primjenu povoljnije cijene ležarine od 7,50 kn dnevno po metru dužnom broda neizravna diskriminacija po osnovi imovine.

7.1. Tuženik pojašnjava da ti uvjeti predstavljaju očiti primjer diskriminacije po osnovi imovine jer ne predstavljaju primjereno i nužno sredstvo za postizanje legitimnog cilja. Naime, tuženik smatra da u slučaju da brodar (koji je kao tuženik u financijskim teškoćama, i nema gdje drugdje vezati brodove luke upisa Split na vrijeme ne podmiri sva dugovanja i tekuća plaćanja prema tužitelja (dakle, radi se o imovinskoj situaciji tuženika), tužitelj na raspolaganju ima pravna sredstva prisilne naplate, pa se još dodatna mjera obračunavanja dvostruko više jedinične ležarine ne može opravdati kao primjereno i nužno sredstvo za postizanje legitimnog cilja.

8. Odgovor na žalbu nije podnesen.

9. Žalbe nisu osnovane.

10. Ispitavši pobijanu presudu i rješenje na temelju članka 365. stavaka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22 i 114/22) u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijana presuda pravilna i na zakonu osnovana.

11. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je tužiteljev zahtjev za naknadu lučke pristojbe za brodove Natalia i Ivona za razdoblje obuhvaćeno tužbom.

12. Odredbom čl. 62. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama (2003) („Narodne novine“ broj: 158/03, 100/04, 141/06, 38/09, 123/11, 56/16, 98/19 i 83/23) propisano je da se u lukama otvorenim za javni promet plaćaju lučke tarife koje se sastoje od lučkih pristojbi i lučkih naknada. Lučke pristojbe donosi i javno objavljuje lučka uprava, a čine ih: 1. pristojba za upotrebu obale, 2. brodska ležarina i 3. pristojba za vez. Pristojba za upotrebu obale plaća se za brod koji koristi luku u svrhu ukrcavanja ili iskrcavanja putnika, tereta i vozila.

13. Između stranaka nije sporna tuženikova obveza plaćati lučku pristojbu tužitelju, nego je sporna visina lučke pristojbe. Tuženik tijekom postupka ističe kako tužitelj nije mogao izmijeniti Tarifne uvjete na način da povlaštenu tarifu u iznosu od 7,50 kn dnevno po dužnom metru broda ostvaruju samo brodari koji su tužitelju podmirili sva dugovanja jer takva odredba predstavlja diskriminaciju po imovinskoj situaciji. Nesporo tuženik nije prema tužitelju podmirio sve svoje obveze.

14. Iz isprava privijenih spisu proizlazi kako je člankom 4. Tarife lučkih pristojbi Lučke uprave Split za ostale brodove bila predviđena ležarina u iznosu od 15,00 kn dnevno po dužnom metru broda, a Odlukom o izmjenama i dopunama Tarife lučkih pristojbi Lučke uprave Split od 23. veljače 2018. je članak 4. izmijenjen na način da je predviđena povlaštena cijena u iznosu od 7,50 kn dnevno po dužnom metru broda.

15. Iz dinamike izmjena Tarife evidentno je kako je temeljna cijena lučke pristojbe bila 15,00 kn dnevno po dužnom metru broda, odnosno, ne radi se o tome da je tuženik povećao cijenu, nego je uveo povlaštenu tarifu za koju je predvidio posebne uvjete.

16. Suprotno žalbenim navodima, vezivanje povlaštene tarife za uredno podmirenje obveza, prema shvaćanju ovog suda ne predstavlja diskriminaciju, a niti pretjerano ograničavanje prava na popust obveznicima plaćanja lučke pristojbe.

17. Naime, podmirenje obveza u roku, kao i nepostojanje nepodmirjenih dospjelih obveza predstavlja redovno i normalno stanje u odnosima poslovnih

subjekata. Tuženik u konkretnoj primjeni sporne tarifne odredbe nije bio diskriminiran, a popust je mogao ostvariti urednim ispunjenjem svojih obveza, što je i inače dužan činiti u smislu odredbe članka 9. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22) kojom je propisano da je sudionik u obveznom odnosu dužan ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje. Stoga je ocjena ovog suda kako se ne radi o neprimjerenom sredstvu diskriminacije usmjerenom prema tuženiku.

18. Tuženik je kao vlasnik brodova koji su koristili luke obveznik plaćanja lučke pristojbe, a tužitelj s druge strane sukladno odredbi članka 62. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama, ima pravo naplaćivati lučke pristojbe za korištenje luke od strane brodova tuženika. Kako je nesporno da je tuženik sa svojim brodovima koristio navedene dijelove obale u tužiteljevoj nadležnosti, nedvojbeno je i osnovanost tužbenog zahtjeva.

19. Slijedom navedenog, žalbenim navodima tuženik nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude u pobijanom dijelu.

20. Presuda je ispitana i po tužiteljevoj žalbi, a ovaj sud nije utvrdio postojanje bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje pazi po službenoj dužnosti, kao ni nepravilnu primjenu materijalnog prava.

21. Stoga je, ovaj sud utvrdio da tužiteljeva i tuženikova žalba nisu osnovane, pa je na temelju odredbe članka 368. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, presudom odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostupanjsku presudu.

Zagreb, 30. kolovoza 2023.

Predsjednik vijeća
dr. sc. Srđan Šimac

Broj zapisa: **9-3085c-1a3da**

Kontrolni broj: **0d98e-06bc9-f55ef**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Srđan Šimac, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.